

Előfizetési árak:
 Évesre 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Egy hónapra 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSBT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szerkesztésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSBT, Mária-utca 1-66 szám
I. EMELET
 hová a lap szemléi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adtnak
 Hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek föl

Osztrák katonai szellem.

Pécs, 1895. október 24.

(*) A praesumptiv trónörökös, a király testvérének a fiát, súlyos betegsége miatt ő felsége fölmentette a 38-ik gyalogdandár parancsnokságától. Ez a gyalogdandár tudvalevőleg Budweisban fekszik és két cseh ezred tartozik hozzája, a 11. és a 75-ik, mindkettő jámbor cseh fiukból sorozva Pisek és Neuhaus környékéről. A felmentés alkalmából a beteg főherceg, a ki a tél zord hidege elől Egyiptom tropikus klimája alá menekül, nem régiben Lussin-Piccolo-ból keltezve egy napiparancsot adott ki, — az utolsót — a melyben a többi közt ezek is foglaltatnak:

„Meg vagyok róla győződve, hogy a kipróbált hagyományos osztrák szellemet, a mely a dandár tisztjeinek és legénységének lelkét mindenkor eltöltötte és nekem oly kellemessé tette a parancsnokságot ennél a dandárnál, tovább is nagyrabecsülni és növelni fogják.“

Ez nem közönséges frázis, és tekintve a magas helyet, a honnét származik, kötelességünk ezekhez a szavakhoz hozzáfűzni megjegyzéseinket, nem változtatván a dolgon mitsem, hogy ez a napiparancs osztrák területen fekvő közös ezredekhez intéztetett, mert a jövő trón örököse egyszersmind szent István koronájának az örököse, a hová semmi köze, semmi beavatkozása nincs az osztrák szellemnek. Ezt kizárja a magyarság méltósága és önérzete.

Régi sérelme nemzetünknek, és eleget panasolja a függetlenségi párt úgy a képviselőházban, mint a sajtóban, hogy az ugynevezett közös hadsereg valójában osztrák hadsereg, a melyet egyedül és kizárólag osztrák szempontok és osztrák felfogás vezetnek. Dacára a magyarságra, a büszke magyar önérzetre nézve szomorú valónak, mindig akadnak a konclesók táborában, a kik tagadják ezt és állításainkat ráfogásnak mondják.

Nos hát, tessék már most ezután ezeknek a gyászmagyarkáknak tagadni, hogy nem így van! Ime, egy magas katonai rangot elfoglaló főherceg tesz tanubizonyságot hivatalos iratban arról, hogy

még ma is uralkodik a hadseregben a „kipróbált hagyományos osztrák szellem“ és azt is bevallja a magyar trón praesumptiv örököse, hogy éppen ez tette kedvessé szolgálatát.

De hát voltaképpen mi is ez a hagyományos osztrák szellem? Létezik-e ilyen egyáltalában? Nem-e csak egyes rémkép látók lázas agyának szüleménye? Legkevésbé. Annyi igaz, hogy szellemnek ez éppen nem mondható, legfeljebb csak szellemtelenségnek. Mert ennek a substratuma, a kvintesszenciája éppen abban rejlik, hogy a katonának és az alattvalónak nem szabad gondolkoznia. A vett parancsot végrehajtani, szolgai módon engedelmessé, ez az osztrák erény, a melyet — sajnos — olyan kitünően sajátítottak el némely magyarkák. Az is hozzátartozik ehhez a fogalomhoz, hogy ily módon meggátoltassék a jogos nemzeti törekvések érvényesülése és a szabad eszmék megvalósulása; mert ezek az egységes Ausztria fogalmával homlokegyenest ellenkeznek.

Hisz a ki csak elemeit is ismeri nemzetünk történelmének, az nagyon jól tudja, hogy az a bizonyos osztrák szellem volt az, mely Magyarországot mindenkor leigázni óhajtotta a szerencsétlen mohácsi csata óta. Adófizető rabszolgákká akarta ez a szellem mindenha lealjasítani a magyart. Ennek volt a törekvése mindig, annyi századokon keresztül, hazánk anyagi erejének a kiszípolozása, és az a tan, a mely Kolonich által jutott napfényre: „Tedd koldussá a magyart, majd osztrákká válik.“ Ez a hagyományos szellem uszította ellenünk folyvást az idegen nemzetiségeket, ha kellett, — mint 48—49-ben láttuk — fegyverrel is, és mint nem régiben Zágrábban, nemzeti jelvényeink meggyalázásával.

Leggyászosabb lapjai történelmünknek azok a lapok, hol e szellem diszeiről, ékes mákvirágairól szól a krónika. A Básták, Karaffák és Haynauk stb., a kik ennek a szellemnek diadalaként halomra lövették, akasztották, börtönözték, száműzték a magyar nemzet legjobbait, kifosztogatták, földönfutóvá tették a föld népét.

A koronázás után fátyolt borítottunk a multakra, hisz nekünk is fáj, ha a Neugebaude, vagy

Arad martirjait felidézünk lelki szemünk elé. De azzal az örökös kardcsörtetéssel, nemzetünk folytonos megalázásával és efféle hagyományos szellem fitogtatásával feltépik a hegedni készülő sebeket avatlan kézzel, elkeserítik azt a „hűségben tántoríthatatlan“ hű magyar népet, a mely már „megbűnhődte a multat s jövendőt.“

De hát ugyan mi módon próbálódott ki ez a hagyományos osztrák szellem? Olyformán, hogy azt a zsoldos és erőszakkal szolgáló kényszerített konglomerat hadsereget, a melyet ebben a dicső (?) szellemben vezettek csatáról-csatára, szakadatlan láncolatban elpüfölték és vitéz hadvezérei a hősi futamodásoknak páratlan remekeit produkálták.

A zentai győző, a savoyai Eugén is csak úgy győzhetett, hogy szakított ezzel a szellemmel. Utána ismét befurakodott ez a szellem a copfjal együtt a hadseregbe, és az a hagyományos szellem ismét úgy vált be, hogy egyre másra vesztette Ausztria tartományait és országait úgy, hogyha Magyarország nem lenne, az osztrák szellem terjesztői terület és hatalom nélkül maradtak volna.

Ezt a „kipróbált hagyományos osztrák szellemet“ találta föl Ferenc Ferdinánd főherceg a cs. és kir. hadseregben. Magyarország leendő trónörököse ezt kedvelte meg, sőt annak növelését óhajta. Fájdalmas szívvel látjuk, hogy azokban a körökben, melyek irányadók a hadseregben, ilyen felfogás uralkodik még ma is.

Vajjon mi reménye lehetne a magyarnak, ha a trónjára kerülő fejedelem a hadseregben és kormányzata minden terén ezt az osztrák szellemet ápolná és növelné? Semmi. Annál kevésbé; mert a magyar nemzet még ma sem lát tisztán. Egy-egy sértésre, mint a minő ez is, vér szökik az arcába, amde annyira vitte a szolgai meghunyászkodás elsajátításában, hogy önmaga szépítgeti, takargatja és tagadja a sértés megtörténtét. Megbékül azzal, hogy ugyanez a főherceg nagyon, de nagyon szereti . . . a magyar cigányzenét.

A sors kezében van, hogy ki leszen majd a magyar trón örököse. A sors pedig szeszélyes és nem kényszeríthető arra, hogy az osztrák szellem

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Asszonyvér.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtja: **Honthy István.**

I.

Magdolna.

Köd volt az utcán, sűrű, csipős köd, a melyet akár vágni lehetett.

Köd volt a szűk pinceodúban is. A pislákoló mécs halvány fénye alig birt áthatolni rajta.

Az a rekedt, szitkolózódó hang is szinte megütődött a ködben, a gőzben, a mely már vagy egy félóra óta hangzott ki még az utcára is a befagyott ablaküvegen keresztül.

— Te fattyu, te naplopó! Én dolgozom egész nap s te csak harminc krajcárt birsch keresni?! Hisz ez pálnkára se elég!

És valaki sikolytott.

Ez a sikolytás hosszan, élesen metszé át a sűrű, nehéz ködöt s a sikátor sarkán álló lámpa fénye szinte megreszketett tőle.

S a következő percben egy alak rohant el alatta. Abból a házból futott ki, a melyeknek pinceablakán még most is kihallatszott a rekedt, borizú káromkodás.

— Menj! Haza ne jöjj, még pénzt nem szerzel, mert agyonütlek!

És hallani lehetett, hogy az a részeg, durva ember, hogy dobja a pincezug egyik sarkába a kötelet, a melylyel az előbb még vert valakit s hogyan dől le aztán a másik sarokba a rothadt szalmavacokra.

S nemsokára valami mély, erős horkolás lett állandó a pincezugban s csak a mécs pislákolott odalent a ködös, gőzös odúban halványan, szomorúan.

*

A nagy város belsajében is nagy volt a köd, csipős volt a levegő.

De a gázlámpák fénye jobban áttörte itt a ködöt s a meleg ruhákba burkolt járó kelőknek nem igen ártott a hideg.

A színházakból éppen most jött ki a publikum. A jeges aszfalton szép lányok, fiatal asszonyok lépkedtek hangos zivaj és szóbeszéd közt; a kocsiuton robogva vágatott egy-egy fiakker.

A kávéházakból zene és pohárcsengés hallatszott ki.

Az egyik utcasarkon ott állt egy fiatal asszony. Haját, fekete haját, arcába vágta a szél, s kipirult a hidegtől. Teste, szép formás teste, remegett vékony ruhájában s kezeiben mereven fogott össze keblén egy rongyos kis kendőt.

Mindenki megnézte, nő, férfi egyaránt, ki elment mellette. De különben ügyet se vetettek rá.

Fekete selyem téli kabátba burkolt ur haladt most el előtte.

Szivar volt a szájában, a szemén arany szemüveg. És a mint a keztüjét felhuzta, megcsillant az ujjain vagy hat gyémántköves gyűrű.

Ránézett. És csettentett egyet a nyelvvel, mint valami jó falathoz az inyenc.

Alig haladt tőle tíz lépésre, visszafordult. S elment mellette megint s rátapadt a nézésével remegő, formás termetére.

Távrolról aztán úgy látszott, valami ismerősre akadt. Mondott neki valamit és elment.

A fiatal asszony még mindig ott állt az utcasarkon. Remegett a szép, formás teste; de különben úgy állt ott meghuzódva, mint egy szobor.

Egyszerre csak egy öreg, vén, töpörödött anyóka termelt mellette.

— Talán nincs lakásod, fiam?

A fiatal asszony összeresztent. A rongyos kis kendőt még szorosabbra fogta dagadó keblén. Még jobban fázott.

A vén, öreg anyóka hangjában annyi volt a részvét, a sajnálkozás.

— Nincs hova menned, ugy-e galambom, éjszakára?

A fiatal asszonynak vacogott a foga, a mikor felelt.

Van. Hanem . . .

— Hanem elkergetett az urad, ugy-e? Ne is szólj, ne tagadd. Ismerem én az ilyen szerencsétleneket! Az az istentagadó, rézséges urad hogy is birna megbecsülni ilyen szép, fiatal asszonyt?! Pedig hajh, de megbecsülné más!

És odanyult hozzá. Megfogta puha karját, megtapogatta, szép, formás termetét.

A fiatal asszony megresztent.

— Ugy-e nem szeret? Ugy-e nem akar tartani? Megunt már és elűzött.

— Keveset kerestem ma. Ezért haragudott.

És a fiatal asszony zokogott volna, ha a hidegtől összeszorult torkán kifért volna a hang.

— És megvert s te elszöktél tőle.

— Eljöttem, hogy pénzt vigyek neki haza.

S összekulcsolta a kezeit.

— Oh, adjon jó asszony valami munkát. Mosok,

szolgálatába álljon. Ámde nekünk sem szabad a sorsban megbiznunk és reménykednünk.

Tanuljuk meg, hogy a nemzet alkotmányának, függetlenségének és szabadságának biztosítéka nem a fejedelmek személyében, azok jó, vagy rossz érzelmeiben rejlik, hanem a nemzet erős akaratában, kitartásában és erejében. Ezzel meg lehet törni még azt a „hagyományos osztrák szellemet“ is!

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 24.

(**Kir. közjegyzői helyettesek kongressusa.**) Az országban működő kir. közjegyzői helyettesek kongressusára gyűlnek össze jövő hó 3-án Budapesten. A kongresszus szervezése élén Zöld Sándor dr. pécsi kir. közjegyzői helyettes áll, ki a közjegyzői ügykörbe vágó irodalom fejlesztése terén is előnyösen ismeretes. A kongresszus annyiban érdekes, hogy a közjegyzői intézmény életbelépése óta ez a legelső az országban, hol az összes közjegyzői helyettesek találkoznak a közös érdekeik felől kölcsönös eszmecsere folytathatnak. A kongresszust nov. 2-án előértekezlet előzi meg, a melyen jobbara a kamarai elnökök mellett működő helyettesek vesznek részt. A kongresszus népesnek és igen érdekesnek ígérkezik.

(**Tartalékos tisztek ekvitiáción.**) December hó 1-én a nagyobb helyőrségek ez évben is ekvitiációt rendeznek a gyalog tisztek részére. Ez alkalommal azonban nem csak hivatásos tiszthelyettesek és hadnagyok, hanem tartalékos tisztek is meghívottak az ekvitiációban való részvételre, már t. i. ott, a hol a hivatásos tisztek a rendelkezésre álló számot nem töltik be és ha a tartalékos tisztek magának van lova. Ezt az intézkedést azzal hozzák összefüggésbe, hogy ez idő szerint a gyalog csapatok minden századosa lovasítva van, s hogy ezentúl a gyalogtisztek lovaglási jártasságára nagyobb súlyt szándékoznak fektetni.

(**Tanárok irodalmi működése és a millennium.**) A kiállítás igazgatósága a kultuszminiszter útján felszólítást intéz az iskolákhoz, hogy a mennyiben tanáraik irodalmi munkáikodást fejtenek ki, a nyomtatásban megjelent műveket küldjék fel az eszredés kiállítására az intézet részéről kiállítandó dolgokkal kapcsolatban. E tekintetben a bejelentések t. hó 31-éig teljesítenedők. A felhívást megkapták a pécsi iskolák is.

(**Felolvasó-est.**) A pécsi kereskedelmi ifjúsági kaszinó f. hó 26-án esti 9 órakor saját egyleti helyiségében felolvasó-estélyt tart.

(**A ságtvári főszolgabíró**) bűnügyével a napokban foglalkozott a pécsi kir. ítélőtábla. Fenyőssy Ödön ellen Hencz Lajosné ságtvári lakos hivatali hatalommal való visszaélése miatt tett olyan feljelentést, amelynek egy kissé pikáns háttere van. A kaposvári kir. törvényszék Fenyőssyt felmentette a vád alól; az ügy azonban a sértett fél felebbezése folytán a pécsi kir. ítélőtáblára kerülvén, itt Babics Mihály k. t. bíró referálása alapján oly határozat lett hozva, hogy az elsőfoku ítélő bíróság hallgassa meg újra panaszát s a kir. ügyész újabb teendő indítványát is meghallgatván, hozzon újabb határozatot.

fát hordok egész éjjelen, csak hogy hajnalra pénzt vihessek neki.

Az öreg, vén anyóka megfogta a kezét.

— Óh, kár volna ily szép fiatal asszonynak törni magát a dologban. Jöjj hozzám, szerezhetsz ott pénzt könnyebb módon. És nem is kell odaadnod annak a rézszeget uradnak. Ott maradhatsz nálam; lesz szép ruhád, gyűrűid, ékszereid és pénzed. Kár volna neked elhervadni annak a vadállatnak az oldalán.

A fiatal asszony megrázkódott. Kirántotta kezét a vénasszony kezéből és elfutott.

Alakját elnyelte a sűrű, nehéz köd, a mit vágni lehetett volna.

Csak belökte a pinceajtót. És odaesett a sarokban fekvő ember lábai elé.

Az épen kialudta már a pálinkát.

— En jó uram, máskor többet keressék.

Dolgozom, nem költök semmit, csak ne üzz el, ne verj meg, szeress... szeress!

És odahullott az embernek a kitárt karjai közé.

II.

Nina.

Nina... nem, nem, ne nevezzük ezen a komoly, szürke néven! Hiszen mindenki csak úgy hívta, hogy Ninácska. Így a szegény édes anyja becézgetve, kényeztetve; így az udvarlói hizelegve. S ezt a kedveskedő, kényeztető nevet meg is érdemelte. Hiszen csak egy csöppség volt; kis, karcsu termettel, parányi kezekkel, picit lábakkal. S mikor ringó járással ment az utcán, csak egy cukorbabának látszott, a ki egy érintésre összeroppan. Hiszen csupa könnyűség volt.

(**Disztornászat.**) A pécsi tornaegyesület f. évi november hó 3-án a tornatársulat 10 évi fennállása és egyesületté való átalakulásának alkalmából a pécsi tornacsarnokban a 44. gyalogezred zenekarának közreműködése mellett délután 3 órakor disztornászatot és ezzel kapcsolatban este 8 órakor a Vigadó dísztermében ugyancsak a 44. gyalogezred zenekarának közreműködése mellett sártkörű táncvigalmat rendez. Belépő díj személyenként: a disztornászatához 20 kr., diákjegy a karzaton 10 kr.; az esti táncvigalomhoz 50 kr., pártolótagoknak 30 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A tiszta jövedelem a Pécsi Tornaegyesület javára fordítatik. Jegyek a meghívó előmutatása mellett előre váltthatók az egyleti tagoknál és este a pénztárnál. Program. 1. Lion féle felvonulás. 2. Szabadgyakorlatok rudakkal. 3. Szertornászat három csapatban. I. Rész. I. Képzettek csapataja korlát. II. Haladók csapataja rohamdeszka. III. Kezdők bak-ugrás. II. Rész. I. Képzettek csapataja lóugrás. II. Haladók gyűrű hinta. III. Kezdők nyújtó. III. Rész. Rendezett szabadornászat nyújtón, végül sulyemelés. A disztornászatot Hemmerich Károly, a Pécsi Torna Egyesület I. művezetője vezeti.

(**Az orvvadászat vége.**) Longauer József pécsi lakos a múlt év végén a bányatelepi gesztenyésbe ment tiltott vadászatra. Horváth István erdőőr rajtkapta s az orvvadásznak ballábába lőtt, úgy hogy e lábát amputálni kellett. Horváthot a pécsi kir. ítélőtábla másfél évi fegyházra ítélte; Longauer pedig most egy lábán sántikál. Nos, hát érdemes-e a tilosba menni — vadászni?

(**Névválttatás.**) Prokopc Frigyes Nagy Harsányon állomásozó m. kir. csendőr, vezetőknévét belügyminiszteri engedéllyel Pataki-ra változtatta.

(**Eltemetett ember.**) Megrendítő szerencsétlenségről értesít bennünket sádsi levelezőnk. Ugyanis tegnap reggel Varga János felsőmindszenti lakos kiment a szülőjébe, hogy ott levő pincéjében némi kis javításokat eszközöljön. A rozoga pinceboltozat azonban, amint javíttatta volna, egyszerre óriási robajjal leszakadt és a szerencsétlen embert maga alá temette. A kő és tégladarabok a szó szoros értelmében összetörték, úgy, hogy szörnyet halt s már csak holt testét bírták a szomszédok a romok alól kiásni. A sádsi főbíró megtette a szerencsétlenség ügyében a vizsgálatot.

(**Sertésvész Sásdon**) Mint levelezőnk írja, Sásdon is fellépett a sertésvész. Eddig már 16 db sertés hullott el s a járási állatorvos az első elhullott sertés belső részeit azonnal felküldte a budapesti állatgyógyintézetbe a hivatalos felülvizsgálat megejtése végett. A lakosság sertéseit elzárta bár, de azért naponként történik elhullás s nagy a félelem, hogy a vész nem is szűnik meg, míg csak egy darab sertésre is talál!

(**Új anyakönyvvezető.**) A belügyminiszter Tolna vármegyében a Gindly család pusztai anyakönyvi kerületben Lakó Gusztáv jegyzőt anyakönyvvezető-helyettesnek kinevezte s őt a házassági anyakönyvvezetéssel és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

(**Járvány a szarvasmarhák közt.**) Versend községben a száj- és körömfájás fellépett a szarvasmarhák közt. Ezért a község határa, a hispáni rendelettel, zár alá helyeztetett.

Az anyja elkényeztette; a barátnői szereték mint egy kis gyerekleányt s az udvarlói csapták körülötte a szelet, mint a pillangók a virág körül.

Hanem senki sem vette komolyan.

Szépnek, kedvesnek, kívánatosnak született. És mégis csak tréfált vele mindenki. Egy komolyabb szót féltek előtte kiejteni anyja, barátnői, udvarlói egyaránt, nehogy megijedjen, sirva fakadjon tőle, vagy megnehezteljen érte a kis, kedves Ninácska.

Két évvel ezelőtt történt. A városba új garnizon jött, s mikor a régi kivonult, azon a napon — éppen Anna napja előtt volt — egy kis csomagot kapott Ninácska.

Mikor felbontotta, kipattant az öröm vöröspiros rózsája az arcán. Hanem a szegény édes anyjának még sem mutatta meg. Tudott valami okot felhozni, s mivel megnyugtatta az öreg asszonyt.

Az különben nem sokat törődött vele. Szokott Ninácska kapni máskor is szövetmintákat, mint most. A helyett azon törte a fejét, mivel örvendezte meg holnap, a nevenapján?

És másnap, boldog mosoly között, oda is adott neki egy darab szép piros selyem szalagot, a mit, ha misére a templomba megy, a fehér nyakára köthet. Jól fog állani azon a finom, márványfehér nyakán a piros színű szalag.

De Ninácska nyakán ott fényelt már egy sor drága gyöngy s finom kis kézcuklóján egy gyémántos karperec.

A szegény, vén asszony ámulva lépett tőle vissza.

— Hol vetted ezeket?

(**A nagy tábla.**) A pécsi áll. anyakönyvvezetői hivatal nagy tábláján is szaporodnak már a jegyespárok. Összesen 11 házasság kihirdetése volt látható ott mai nap, s ezek közt a legújabb Légrády József baranyamegyei árvaszéki irnok és özv. Seiler Jánosné szül. Heinrich Anna között kötendő házasság kihirdetése.

(**A sertésvész.**) A sertésvész legújabbán Petárda, Hercegmárok, Szabad szent-Király községekben is fellépett s e miatt a jövő hó 2-án tartandó szentkirályi országos vásárra a sertések felhajtása el lett tiltva.

(**Elhagyott sírok.**) A pécsvárosi temetőrendezési bizottság ma betérjésközte a rendőrkapitánysághoz a köztemetőben levő sírok hozzátartozóinak névsorát, a mire a temetők rendezése ügyében szükség van. Minthogy azonban sok olyan régi sír és sírhely van, melyeknek hozzátartozóit nem bírta a bizottság megállapítani, azért ezután hivatnak fel azok, kiknek hozzátartozóik régi sírokban nyugsznak, hogy f. hó 28-ig bezárólag jelentkezzenek a rendőrkapitányságnál, mert már f. hó 29-én a régi rozszant sírok be fognak tömetni s a romban álló sírhelyek pedig egészen leromboltatnak.

(**A nőbolondító.**) Tegnap megint baranyai Fisch Andor ural foglalkozott a budapesti kir. törvényszék, a ki kölcsönvett predikátuma mellett, középcímei közé a császári királyi mozdonyvezető és futár, valamint a kazánkö elleni óvszer egyedüli felalálója címet és jellegét is felvette. A nagy férfiúnak foglalkozása különben, mióta a suszter mesterséget szegre akasztotta, a nőbolondítás. Mindig akad érzékeny szívű s főként alá kívánczó szakácsné, a kitől kicsalja megsugorgatott pár forintját. Ezért egyszer már két évi börtönrre el is ítélték. Alig szabadult ki azonban ez év tavaszán vizsgálati fogságából, máris elővette régi mesterségét s a horgára akadt Dékány Istvánnétól 110 forintot csalt ki. Ezzel meg nem elégedve, több üzletembert azzal a hitetgetéssel, hogy a Terézvárosban kávéházat nyit, károsított meg kisebb-nagyobb összeg erejéig. A törvényszék Fisch Andort négy rendbeli csalás büntette miatt újra két évi börtönrre és 200 forint pénzbüntetésre ítélte.

(**Katonák árvái figyelmébe.**) A szegény katonai árvák segélyezésére tett hercegprímási alapítvány élvezői között egy hely megüresedvén, mindazon szegény katonai árvák, kiknek apjuk őrmester vagy alantosabb rangú katona volt, s kik a 8 frt 40 kr. összegű, egyzeri részletetésben kiadandó alapítványt elnyerni óhajtják, kérvényeiket szegénységi és orvosi bizonyítvánnyal felszerelve 1896. január hó 1-ig a pécsi 52-ik hadkiegészítő parancsnoksághoz nyújtsák be.

(**Hamis bankó csináló.**) Öt jómódu tolnavármegyei gazdaembert vitt lépre Schäffer Ferenc, a ki a bankjegyhamisítás körül szerzett hervadhatlan érdemei jutalmául már több ízben járta meg Vácot és Illavát. Az atyafiak a bankómaster unszolására összeadtak több száz forintot, hogy a szükséges kellékeket, bankóprést, márványlapot és festéket beszerzhesse, azután pedig szerződötték Krausz József keresk. akadémiát végzett, volt mérnöksegédet, a ki Kozma János decsi gazda présházában megkezdte a rajzolat, míg Stoll Lajos bonyhádi kocsmáros a bankóprést szállította Decsre. Mielőtt azonban a várvárt bankóeső bekövetkezett volna, a csendőrség rajtok ütött s az egész bandát elfogta. A szövetkezethez

Csak ennyit birt kérdezni s nézett a lányára csodálkozva, ijedten.

Ninácska pedig felelte:

— Képzeld csak, mama! Hegyi huszárhadnagy küldte. Tegnap ment el a garnizonjával Pestre. Még csak nem is beszéltem vele s ilyen ajándékot küld! Istenem, miért nem maradt hát itt? Hogy megköszönhetném neki. Még meg is csókoltam érte!

A szegény, vén asszony meredten hallgatta a kis, gyenge lány szavait. És látta Hegyi főhadnagyot is, azt az erős, magas, vállas embert, kinek szerelmi kalandjaival tele volt a város. S látta mellette az ő karcsu, finom kis lánykáját, a kit a szellőtől is óvott... a Ninácskát.

És mikor magához tért meglepetéséből, csak egy szó volt, mi elhagyta remegő, felindulásában reszkető ajkait. De ez az egy szó szigorú, erős volt; ezt az egy szót nem a szeretet, hanem a harag hangján mondta; ez az egy szó nem becézgetve hangzott el, hanem úgy csattant a leány felé, mint a haragos mennydörgés.

Csak ezt az egy szót kiáltotta oda neki:

— Nina!

Hallották e a kis Ninácska esetét? Egy fővárosi „előkelő“ kávéház arany fiatal-sága körében merült fel ez a kérdés.

— Hogy hallottuk e? Igen bizony. Sőt én magam láttam ma, mikor a boncoló asztalra tették. Meg is hallgattam az előadó professzor magyarázatát a boncolás közben.

Szólt egy orvosnővendék.

— S tudjátok-e, mit állított a professzor ur?

a nevezettek kivül még a következők tartoztak: Kubranszky János, Tikos János decsi polgárok és Deák Pál öcsényi gömszalomtulajdonos. A budapesti törvényszék ez évi ápril havában vádlottak közül Kozma Jánost Krausz Józsefet, Deák Pált pénzhamisítás kísérletének büntette miatt egy-egy évi, a többi szövetségest pedig 8-8 havi fogházra ítélte. A kir. ítélőtábla azonban nem ítélte ily szigoruan, hanem pénzhamisítás büntetésére irányzott szövetségnek vétségét látván fennforogni, vádlottakat három havi fogházra ítélte, s ezt az ítéletet ma hirdették ki a parlamenti pénzhamisítók előtt.

(A meggyilkolt bányász felesége vallott.) Marocsai Józsefnek a Péter-utcában f. hó 22-én reggel meggyilkolva talált bányász felesége tegnap este 6 órakor, tehát éppen 36 órára elfogatása után, beismerő vallomást tett. Ugy elfogatásakor, mint azóta egész tegnap délutánig, konokul tagadott mindent, de már tegnap délután annyira meg volt törve, hogy Trixler rendőrbiztos előtt összetett kezekkel könyörgött, hogy szabadítsa ki a bajából, mert ő ártatlanul van elfogva. És megtette azt is, hogy a könyörgéséhez hozzáugta, hogy „inkább megfizetem a fáradságát.” Trixler rendőrbiztos, ki az egész bonyolult vizsgálatot igen tapintatosan és nagy szakavatottsággal vezette, természetesen csak arra a kérdésre szorítkozhatott: hogy bevallja-e bűnét, vagy nem? És lekísértette az asszonyt vissza a börtönbe, tudtára adván, hogy ha vallani akar, csak szóljon a porkolábnak s az majd felvezeti hozzá. Az asszony lent a börtönben sírva fakadt, majd lecsendesedvén gondolatokba mélyedt. És három negyed hat órakor önként felvezetettette magát a rendőrbiztos elé.

— Biztos ur, bevallok mindent. Éntettem...

Ezek voltak első szavai. És azután elmondta, hogy a gyilkosság estéjén, mikor a vele egy házban lakó nővérétől, hol beszélgetett, kiment, hogy szobájában lefeküdjék, az udvaron végigmenve, ki-nézett a kis kapun, hogy nincs-e ott valaki. És az átelleni ház előtti téglarakáson egy embert látott. Odament hozzá s felismerte benne Marocsai Józsefet, ki részeg lévén, mélyen horkolva aludt, s a botja mellé volt támasztva. Ekkor felkapott egy követ s azzal fejbe vágta.

— Csak egyszer ütöttem fejbe. Hissen olyan vézna, beteges volt, hogy tudtam, hogy egy ütéstől is meghal. Attól se félttem, hogy kiáltani fog; mert tudtam, hogy ha részeg, akkor szólni se bír.

S azután a gyilkos asszony fogta az ember testét és keresztbe fektette az úton. Ekkor bement a szobájába, a kezét megmosta a vértől s lefeküdt.

A beismerő vallomást Trixler rendőrbiztos megisméltette az asszonynyal a porkoláb előtt is s úgy vette jegyzőkönyvbe. S mikor levezetette az asszonyt a börtönbe, az így sóhajtott fel:

— No most már megkönnyebbültem. Nyugodtan fogok aludni!

Hanem azért nem lehetett nyugodt álma, mert reggel egy a vele egy zárkában levő eszelős leány így beszélt róla a porkolábnak:

— Ez meg egész éjjel beszélt magában. Hissen bolond ez!

Hát pedig nagyon is raffinált eszű a meggyilkolt felesége. Ma reggel visszavonta az egész beismerő vallomást; azt hozván fel

Hogy abban a finom, csöpp kis testben olyan erős nagyravágyás lakott, mely fogva tartotta az agyát, a szívet s mikor a mérget kiitta egy kis ezüst serlegből, akkor is a legjózanabb volt s még azt az ezüst serleget is nagyravágyásból választotta. Különb, ha akarjátok, még holnap délelőtt megnézhetitek a halottas házban. Szinte rajta van a gondolat az arcán, hogy ha nem élhet fényben, inkább élni sem akar. Azt mondják különben, hogy egy huszár hadnagy után jött fel a szülővárosából, nem is olyan régen s állt be itt a „Koroná”-ba kaszírónéknak. Csak egy öreg édes anyja van otthon, a ki még ma is siratja az ő elveszett Nináscskáját.

* * *

A halottas kamra egyik asztalán ott fekszik egy kicsi, karcu, gyenge testű fiatal teremtes.

Sápadt arcán valami komor, rideg vonás honol. S ez a vonás olyanná teszi azt az arcot, azt a furtós főt, mintha nem ahhoz a kis, karcu, gyenge testhez tartoznék.

A nézők között pedig, kik kíváncsiságból, vagy miből, a teremben tolongnak, egyszerre csak erős, neheztel hangon megszólal egy összetöppörödött, agg anyóka:

— Nina!

És odalép ahhoz a kis, karcu, gyenge testű halotthoz, kinek sápadt arca olyan komor, olyan rideg. És alig tud a szeméből feltörni két könyccsepp, a mikor ismétli:

— Ninácska! ... Nina! ...

... Igen, az volt, Nina!

okul, hogy ő tegnap annyira el volt már törődve, hogy nem is tudta, mit beszél. Hanem a bűnvizsgálat legkisebb jele is ellene vall s 17 tanuvallomás között egy sincs, a mely terhelo ne lenne rá nézve. Mindegyik vallja, hogy az öreg emberrel rosszul bánt, ütötte verte s f. hó 12-én talán agyonveri, ha Marocsai ki nem ugrik az ablakon s így meg nem menekül tőle. Ekkor aztán az öreg elhatározta, hogy elvál tőle s elment a nővéréhez lakásra. F. hó 21-én pedig elment Asztalos József ügyvédhez s azt megbizta, hogy indítsa meg a válópert neje ellen. Asztalos ügyvéd f. hó 22-én reggel 9 órára hívta magához Marocsainét, s ekkor reggelre történt a gyilkosság is. Az asszony tehát nem akarta hogy az ura törvényesen elváljon tőle, mert félt, hogy elesik annak megtakarított vagyonkájától, a mi körülbelül 400 frt takarékpénztári betétből áll. Az erről szóló betéti könyvet Marocsai a nővére kezére bízta s e miatt aztán örökös civódásban élt vele a felesége. E tényállás mellett a bűnjelek, az asszony sáros papucsai, egy véres kődarab és egy vérfoltos törülköző a mi Marocsainé volt, meg a meggyilkolt zsebében talált véres írások is arról tanuskodnak, hogy Marocsainé a gyilkos, a ki ura zsebeiben bizonyosan a takarékpénztári könyvet kereste. Trixler rendőrbiztos különben ma befejezte a nagy erélyvel folytatott vizsgálatot s holnap reggel a bűnös asszonyt át lesz kísérve a királyi ügyészséghez.

(Férjgyilkos asszony.) Holnap, pénteken d. e. 9 órakor veszi kezdetét ö z v. Vujkovic Dobránné bűnyüének végtárgyalása a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt. A vádlott ez év első felében megölte az urát Vujkovic Dobránt. A végtárgyalás rendkívüli érdekesnek ígérkezik, mert a férjgyilkosságai vádlott asszony ügyében körülbelül 18-20 tanu, köztük több horvát nő és férfi is lesz beidévezve a tárgyalásra.

(Nagy razzia.) Legutóbb Trixler rendőrbiztos tartott a város bel- és külterületén nagy razzia-t, a mikor is számszerint 57. mond ötvenhét tartózkodás nélküli kétes existenciát fogtak el. Köztük 9 a nő a többi 48 a férfi. Az egész hadsereg letartóztatott csirkefogókat, sorban kivallatták illetőségi helyükre vonatkozólag s aztán szépen hazatoloncolták őket.

(Egy Schlesinger a ki — hagyja magát.) Kötőfogást tett ma hajnalban Selényi rendőrbiztos. Eppen akkor tartóztatta le Schlesinger Márk, kulai illetőségű, volt hajdubüszörményi lakos házalat, mikor a vonatra akart felszállni, hogy Pécéről elutazzék. Az ember gyanus viselkedése tünt fel a rendőrbiztos előtt s igazolásra szólította fel. Az ember megrémült s először egy Werner József névre kiállított könyöradomány-gyűjtési engedélyt, majd egy Schlesinger Márk nevére szóló házalási engedélyt mutatott fel. A rendőrbiztos azonnal letartóztatta és bekísértette a rendőrségre, hol ma délelőtt hallgatták ki. Találtak nála egy csomagot, mely tele volt hamisított hatósági pecsétekkel, köztük Budapest, Arad, Szeged, Zombor és Pécs város rendőrkapitányágának pecsétjei. Továbbá volt nála egy engedélyezési könyv, melybe a fentebbi kapitányágok rendőrfőkapitányainak hamisított aláírásával ellátott könyöradomány gyűjtési engedélyek vannak beírva. Köztük Vaszary Gyula pécsi főkapitány aláírása is hamisítva van, s már oda van előre ütve a mohácsai előljárárság pecsétje, mely fölé csak az engedélyt kellett volna hamisítani. Azonban e szándékában Selényi rendőrbiztos ügyessége megakadályozta s a világszalónak felesapott és soha még e csalo útjában rajta nem kapott Schlesinger olyan Schlesinger lett, a ki — hagyja magát. Bizony megju hászodva vallotta be, hogy elkezdve az Abauj-Tornamegye alispánja, Fábian János hamisított aláírásával ellátott s Werner József, gönci lakos nevére kiállított könyöradománygyűjtési engedélytől, melyben 230 leégett család részére kér könyöradományokat, egészen a Vaszary Gyula aláírásáig mindent hamisított s így csalta a világot s itt Pécsen éppen 32 frtot gyűjtött össze s mikor azzal tovább akart Mohácsra utazni, akkor érte utól a Nemezis. Kétségkivül nagyon ügyes csalóval van a rendőrségnek dolga és Selényi biztosnak csak gratulálhatunk a kitűnő fogáshoz. Az elfogott csalót egyelőre a rendőrség börtönébe tették s majd onnan át fogják adni az illetékes ítélő bíróságnak.

(A világ leggazdagabb asszonyai.) Senora Cousino, miss Hettie Green, Burdett-Coutts báróné, madame de Barrias (marquise de Roda), miss Mary Garrett (Baltimoreból) és az orosz Waleska asszony. Senora Cousino egy délamerikai özvegy vagyona, állítólag 40.000.000 font sterlingre rug. Nagy földterületeken kívül vasutak, ezüst, réz és szénbányák s tőmérdek ékszer képezik a vagyonát. Csapán a szénbányák 17.000 font sterlinget jövedelmeznek neki havonként. Az ezüst és rézbányákból havonként 20.000 font sterlinget kap. Miss Hettie Green Észak Amerika leggazdagabb hölgye Marquise de Roda egy spanyol grandnak a neje. Guatemalában született. Guatemala akkori elnöke, Sennor de Barrios tizennégy éves korában vette nőül, amikor még egy

apácázárdában tanult. A főnöknő ellenvetésin könnyen tultette magát, amennyiben a tiastes hölgyet egyszerűen elzáratta. A diktátor gazdaggá tudta magát tenni, mielőtt a fővárosban agyonlőtték. Halálakor özvegyére 5.000.000 font sterlinget hagyott. Miss Mary Garrett, a Baltimore- és Ohio-vasutak egykori elnökének leánya 2.000.000 font sterlinggel bír, mely pénz a nagyon jövedelmes vállalatba van befektetve. Madame Waleska vagyona is ugyanannyi. Megemlékezésére méltó, hogy a fölsorolt hölgyek rengeteg vagyonukat saját maguk kezelik.

Művészet, irodalom.

A kis hőrcsög. — Premier, félig üres ház és művészet-pártolás: hogy egyestethető ez össze? Ha közönségünket olyannak ismernők, a mely csak az igazi művészetet keresi, könnyen megtalálnók a keresett összefüggést ez ellentéteseknek látszó jelenségek közt, mert bizony a magasabb művészet utáni vágyat a „Kis hőrcsög” nem képes valami nagyon kielégíteni. A bohózat nem eleme a franciáknak s a „Kis hőrcsög” őt is idehaza meg kellett senésitenünk, hogy élvezetesebbé legyen. A régi recept szerint készült mese lényege az, hogy a fiatal Chapusot a'prefét a minisztertől „orr”-ot kap, a miért mindig engedély nélkül távozik székhelyéről, pedig ma is éppen Párisba készült Simonettehez, a Varietés bájos művésznőjéhez. Már le is mond párisi utjáról, mikor kormánykija egy állszakállt hoz neki, s ez azt az eszmet kelti fel benne, hogy magát ezzel az állszakállal felismerhetlenné tevé, inkognitóban látogasson el Párisba, a komornyiknak pedig szigorúan meghagyja, hogy távozását senkinek el ne árulja. Alig távozik azonban a szerelmes a'prefét hazuról, megjelen a kis Simonette egy idősebb színésznő barátnőjével „meglepni” az ő a'prefét barátját. De betoppan a szemleuton levő Charnière tábornok is, ki a gazdája frakkját próbálgató komornyikot nézi az a'prefétnek, mit es rá is hagy, nehogy a gazdája távollétét el kelljen árulnia. Ezen fordul meg aztán az egész darab: a tábornok és hadseregéde a komornyikot tartják az a'prefétnek, Simonettet a feleségének, az idősebb barátnőt pedig anyósának s igen jól mulatnak a hölgyek társaságában. Mikor éjjel az igazi a'prefét álszakállban hozza, érkezik a tábornok és hadseregéde miért tolvaj öngyilkos lenni-ják a rendőrségnek, honnét másnap a biztos a prefekturára visszi. Mig a biztos a másik szobába megy jelentést tenni, az a'prefét eldobja az állszakállt s felöltöjt s a visszatérő biztosnak azt mondja, hogy a tolvaj megszökött. Van a darabban egy nagybácsi is, ki csak azért szerepel, hogy az a'prefétnek legyen kiért megverekednie a bácsit sértő lapserkezetével, a miért is aztán a nagybácsi is, meg a tábornok is megbocsátanak neki.

Polgár az a'prefét-vé előlépett komornyik és Dezséry a hölgyek körül legyekedni szerető vén tábornok szerepében remek alakításokat mutatnak be, s a közönséget állandó derűtségekben tartották. Kézdí Juliska mint Simonette enivaló kis diva volt, kiről azonban mindvégig nem tudjuk meg, hogy miért is hívják őt s róla a darabot „kis hőrcsög”-nek. Egy pár énekszámát s a Polgárral lejtett gavotte-táncát megújraza a közönség, P. Kovács Mariaka nagyon kedvesen adta a komornyik feleségének kis szerepét. Ballának az a'prefét szerepében nem jutott a tehetségének megfelelő működési tér, de azért hálálatlan szerepét nagy gondalal alakította meg, csak azt a botlást követte el, hogy az egész darab csomópontjait szolgáló állszakállt az asztalon felejtette, a mikor „inkognitó” elutazott s mégis ezzel az állszakállal tért vissza utóbb Párisból. — A színlapon volt jelenve egy „Kálnoky kuplé” is Satojanovicától, de ezt a közönség nem reklamáta dacára annak, hogy az csak a színlapon maradt.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 24-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az ülés elején Szilágyi Dezső elnök bejelentette a főrendi ház üzenetét a vallás szabad gyakorlatáról szóló javaslat elfogadásáról. (Éljenszés.)

Ezután Bánffy Dezső b. felelt egy csomó interpellációra. Különös szerencséje, hogy az interpellálók nagy része nem volt jelen.

Érdekes a Barthának adott válasza. E szerint, hogy Battyány volt az első miniszterelnök, azt senki sem tagadja. Ott függ arcképe méltó helyen a kormányelnöki palotában. A miniszterelnökök arcképeit a milleniumra ő felsége rendelte meg lefesteni, de csak az ő uralkodása alatti miniszterelnökökét. Nincs benne semmi politikai tendencia, de különben is tudva van, hogy Batthyány nem volt miniszterelnök ő felsége alatt.

Bartha Miklós, az interpelláló, távol volt, és a többség a választ tudomásul vette.

Ezután Perczel Dezső belügyminiszter felett Holló Lajos és Endrey Gyula interpellációira. Utóbbinak az ismeretes hódmezővásárhelyi közgyűlés ügyében, melynek Kossuth Ferencre vonatkozó határozatát a belügyminiszter megsemmisítette Perczel miniszter azt állította, hogy a rendkívüli közgyűlést Kállay főispán nem engedélyezte.

Endrey kimutatta a főispán leveléből, hogy igenis engedélyezte.

Az ellenzék hevesen kiabálta: Megint hazudik a miniszter!

Többszöri viszonzulás után az adott feleletet a többség elfogadta.

TÁVIRATOK.

A zágrábi botrányok. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zágrábról jelentik, hogy a magyarellenes „jogpárt“ végrehajtó bizottságának tagjai ülést tartottak, melyben elhatározták, hogy Folnegovicsnak a pártból való kizárását fogják indítványozni, a miért a zágrábi községtanács ülésén kijelentette, hogy a közönség nem azonosítja magát a diákok tüntetésével. A párt tagjai ezt a kizárási indítványt dacára annak, hogy Folnegovics a bannak és Bánfiynak diszpolgárokká választása ellen nyilatkozott, egyhangúlag pártolják s a kizárási kimondásához még csak az öreg Starcevic hozzájárulása hiányzik.

As egyetemi ifjuság mozgalma. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti egyetemi ifjuság óvációt készül rendezni az ellenzék pártok vezérferfiainak, kik az országgyűlésen védelmére keltek a Zágrábrban meggyalázott magyar lobogónak. A tüntetést pénztekre tervezik, s be fogják jelenteni a rendőrségnek is. Az ifjuság ezenkívül nagy-gyűlést is rendez, melyből üdvözlötet fognak küldeni a zágrábi magyar tisztviselőknek és munkásoknak, a

miért a magyar zászlót oly önfeláldozással védelmezték.

Soproniak a királynál. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Poszvek Sándor liceumi igazgató és Schreiner Károly dr. tegnap tisztelegtek a királynál, megköszönvén neki a kapott királyi tanácsosi címet. A kihallgatáskor a király élénk érdeklődést tanúsított Sopron városa iránt. Poszvektől megkérdezte, hogy beszélnek-e már sokan magyarul Sopronban; Schreiner dról a soproni intézetekről kérdezősködött s elismerőleg emelte ki, hogy oly sok kulturális intézete van a városnak.

A királyné elutazása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné ma reggel Gödöllőről Bécsbe utazott.

Az osztrákok fölöslege. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák pénzügyminiszter a Reichsrath mai ülésében betérjesztette a jövő évre vonatkozó expozéját, mely szerint 211.226 frt lesz a felesleg.

Sápoló miniszterek. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi Figaro közöl egy rakás előkelő nevet, a kik a déli vasut ügyében pénzt kaptak. Köztük van Rouvier volt hadügyi és Etienne volt belügyminiszter. Az izgalom nagy.

A legujabb szenzáció. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nemrég egyik előkelő családbeli fiatal államtisztviselő okiratokat hamisított és ez felfedeztetvén, tegnap föbe lőtte magát Budapesten, a mi nem jól sikerült. Még él, habar a revolver golyó iszonyuan összeroncította. Ma kihallgatták rendkiül óvatosan, mert szakértők szerint az izgalom halálát okozhatja.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1895. október 28-án.

Előadó: Saághy Vince.

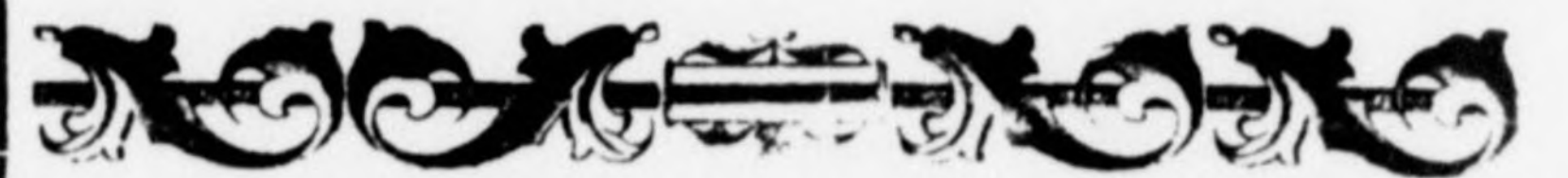
1. Metz Mátvás — Metz Boldizsár és neje d. e. 9 óra.
2. Poszovác Markóné — Benák Mió 9 óra 10 perc.
3. Mihajlovits Peró — Maximovits Lázó 9 óra 20 perc.
4. Hóezer Fani — Mandl Samu 9 óra 30 perc.
5. Reich Sámuel — Harkány község 9 óra 40 perc.
6. Bartolov Markó — Bartolov Jozó és társa 9 óra 50 perc.
7. Dr. Krausz Győző — Dr. Székely Ede 11 óra 30 perc.
8. Löventeld Adolf — Steiner Gábor 11 óra 30 perc.
9. Rékert József — Maurer József 11 óra 30 perc.
10. ifjabb Uszodi Sándor — ifjabb Repity Pál 11 óra 30 perc.

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Megvételre kerestetnek

használt, de jó karban levő

szénkénegező fecskendők.

Eladni szándékozók szóval vagy írásban jelentkezzenek **Gábor Józsefnél Pécsen, Alajos-utca 13. szám alatt.**

PSEHOFER J.-féle

GYÓGYSZERTÁR

BÉCSBEN, I. KER. SINGERSTRASSE 15. sz. a. „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL.“

Vértisztító labdacok, ezelőtt általános labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat eszerzesen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő házi-szerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacok ház-szerű ajánlatnak és ajánlatnak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértőlulások, aranyér, béltéltenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérzségenység s az abból eredő bajknál is: így sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetőek.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdacsaiból utánvéttel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacsa csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Harsche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akaratára volt, hogy az ön labdacsa kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsa engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért eszerer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Kniffcz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynénem nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorburutban és vizkórásban, már életét is meguntta, mi lyról egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kaptam az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legjobb tisztelettel Weinzeittel Jozefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes Ur!

Alúlirott isméteitem kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésem kifejezni ezen labdacok értékét

felett és azokat a hol csak alkalom nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Iahn Ignác

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomor-bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacok csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerertárban Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a. készíttetnek valódi minőségben, s egy 15-czem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentes utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utavánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kerétek csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírásai tekete szíiben és minden egyes

doboz fedele ugyanazon aláírással vörös szíiben van elátva.

Bernhard-féle alpesifü liqueur Bernhard W. Ö-től Bregenzben, 1/2 üveg 2 frt 60 kr. 1/4 üveg 1 frt 40 kr. 1/8 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs

gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok u m.: gerinczagybantalom, tagzaggatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaggatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelerczével 2 forint.

Általános tapasz Stuedel tartól. Utés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacsz, sebes- vagy gyuladt mell vagy más ily bajknál, mint kitűnő szer ön kipróbálva. 1 tegely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Útifünedv, egy általánosan ismert, kitűnő házi-szer hurut, rekedtség, göcsös köhögés stb. ellen, 1 uvegeske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csüppek) megromlott gyomor, rossz emésztés és minden nemü altesti

bajok ellen kitűnő házi-szer. 1 üvegesével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bullrich A.

W.-tól. Kitűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalzsam, 1 üveg egy kis üveg 12 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen megszünteti a lábizzadást s az áltál képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábballit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Mia-Poko, kiváló szer egyoldalú fejfájás, fájás, fogfájás, rheuma stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különleges-ségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzetnek — Postai megrendelések a leggyorsabbán eszközöltetnek, ha a pénzü-szeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. Budapestben kapható: Török József gyógyszerész urnál, Király-utca 12. sz.